

Tromsø

mener:

UNN-tabben

Helsetilsynet har slått fast at Universitetssykehuset Nord-Norge brøt loven da 450 pasienter måtte vente månedsvis på undersøkelse. Tilsynet slår fast at sykehuset brøt spesialhelsetjenesteloven og ga en uforsvarlig tjeneste. Det er pasienten Dag Rørbakk som har gått i bresjen for å få belyst den kritikkverdige håndteringen som de 450 pasientene ved urologisk avdeling fikk da de måtte vente i månedsvis på å bli undersøkt.

Rørbakk er selvsagt tilfreds med at Statens helsetilsyn slår fast at både han og alle de andre pasientene fikk for dårlig behandling som følge av rot med ventelistene. Tilsynet har slått fast at det elektroniske journalsystemet var mangelfullt, at opplæringen som personalet hadde fått var for dårlig og at UNN hadde for dårlige retningslinjer for hvordan pasientene skulle prioriteres.

Det er meget sterk kritikk Statens helsetilsyn retter mot Universitetssykehuset Nord-Norge. Selvsagt kan ethvert sykehus gjøre feil. Men når det blir gjort feil overfor 450 pasienter på grunn av manglende systematikk innenfor journalsystemet, opplæring av sykehusansatte og pasientprioritering, bør det ringe noen varselklokker på sykehuset. Menneskeliv er utvilsomt satt i fare som følge av de påpekte manglene. Pasienter kommer ikke til et sykehus for å risikere å bli enda mer syk – derimot for å bli frisk – så langt det lar seg gjøre.

Dag Rørbakk har – mens han selv har slitt med en alvorlig kreftsykdom – påtatt seg en belastende jobb med å stå fram for offentligheten og påpeke det uforsvarlige både han og de øvrige 450 pasientene opplevde ved urologisk avdeling. Det lyser respekt av den stå-påviljen han har vist. Selv om sykehuset neppe er komfortabel med det negative fokuset det har fått etter at Dag Rørbakk valgte å anmelde sykehuset, bør sykehusledelsen prise seg lykkelig over at noen tør å kritisere mangler som er så alvorlige at Statens helsetilsyn nå slår ned på dem.

Vi forventer at universitetssykehuset tar kritikken på alvor og sørger for at slike tabber ikke skjer igjen. Det hadde vært på sin plass med en offisiell unnskyldning fra sykehusdirektør Tor Ingebrigtsen både til Dag Rørbakk og alle de andre berørte. Men den kommer neppe. Sier sykehuset unnskyld til de 450 pasientene, risikerer sykehuset å få en haug med erstatningssaker på nakken. Det tar ganske sikkert ikke sykehusdirektøren sjansen på.

Sjefredaktør og administrerende direktør:

Jørn-Christian Skoglund

Nyhetsredaktør:
Marius Karlsen

Redaktør:
Jonny Hansen

KLAUDIUS odd.klaudiussen@itromso.no

Jakten på Fyhns etterfølger i gang...

DEBATT

Endelig Europa-debatt!

Av Kirsti Methi, leder Europabevegelsen i Troms

I sitt innlegg 3. januar i iTromsø, peker Ivan Kristoffersen på en sentral side ved EØS-avtalen som medfører at Norge kommer på kollisjonskurs med EU. Hovedpoenget er at EØS-avtalen medfører at Norge må tilpasse seg EUs regler for det indre marked, uten demokratisk forankring og behandling i Norge eller med norsk politisk deltakelse i EU før et direktiv blir endelig vedtatt. Med referanse til en rekke kontroversielle direktiver, argumenterer han for at tiden for EU-tilpasning bør være forbi og at respekten for folkeavstemningen i 1994 bør etterleves.

Ingen er uenige i Norge i dag om at EØS-avtalen er en høyst udemokratisk avtale. Norge er regelrett blitt en politisk leilending i Europa og dette er en særdeles uakseptabel og uverdigg situasjon å være i - særlig for et land som tror så sterkt på det nasjonale folkestyret. Resultatet av denne tilknytningsformen til EU er at vi i 18 år har måtte tilpasse oss regelverk som vi noen ganger mener vil undergrave nasjonale politiske mål og interesser. Denne situasjonen ønsker ingen – heller ikke Europabevegelsen.

Et utvalg kalt «Europautredningen» leg-

ger fram sin forskningsbaserte rapport om Norges avtaler med EU 17. januar. EØS-avtalen er naturligvis helt sentral i utvalgets arbeid. I Europabevegelsen har vi store forventninger til at utvalgets rapport vil medføre en debatt som kan føre til at vi alle får mer kunnskap, innsikt og bevissthet om avtalens ulike sider og konsekvenser for Norge som nasjon og for vårt forhold og tilknytning til EU.

I perioden som ligger foran oss vil vi derfor se en oppblomstring av debatter og innlegg om EU og EØS. Det store spørsmålet er i hvilken grad denne debatten vil forbli en polarisert og lite konstruktiv ja/nei til EU-debatt eller om vi, både på ja- og nei-siden, er voksne nok til å klare å diskutere vår tilknytning til Europa anno 2012. Det vil si på basis av 18 års erfaring med EØS-avtalen, omfattende forskning om EØS-fenomenet og med erkjennelsen av at både Norge, EU og verden er en helt annen i dag enn den var i 1994.

Jeg blir ikke særlig optimistisk når jeg leser Ivan Kristoffersens innlegg. For en kunnskapsrik og klok mann som Kristoffersen, forventer jeg et både bredere og dypere perspektiv i debatten om Norges forhold til EU, som vi både poli-

tisk og økonomisk har et så sterkt skjebnefellesskap med.

Det er for enkelt å koble konsepter om folkestyre, europeisk gjeldskrise og enkelt-direktiver inn i en nei-til-EU retorikk som i dag ser ut til i stadig sterkere grad å omfavne en idé om at den fremtidige løsningen for Norge og EU hovedsakelig skal reguleres gjennom en klassisk handelsavtale. Hvis jeg tolker Kristoffersen rett, er det nettopp en slik løsning også han tar til ordet for.

Et slikt scenario fremkaller flere spørsmål enn svar hos oss i Europabevegelsen fordi en handelsavtale fremstår som en løsning som vil isolere Norge ytterligere i Europa og føre til en alvorlig innskrenking av de mange samhandlingsflatene som vi har utviklet med EU på områder som forskning, utdanning, regional utvikling, miljø og arbeidsinnvandring, for å nevne noen.

Eller er det slik at de som tar til ordet for en handelsavtaleløsning kun er opp-tatt av vårt kommersielle forhold til Europa?

Vi ser fram til en utdyping av hva handelsavtalealternativet innebærer med særlig fokus på hvilke konsekvenser en slik løsning vil få for Norge og norske interesser.